

Ének: Örülj testvérem...

Testvéreim! Köszöntelek Benneteket az újesztendő első közösségi miséjén, és a Bokorújév napján **boldog Újévet** kívánok nektek!

Új év! Új élet! Új világ! Régebben már volt ilyen **Bokorújév!**... Most újból lett... Nem találgatom, hogy miért, hanem engedelmes jófiúként az előírt **evangéliumról** elmélkedem. Ez pedig nem más, mint **János apostol** evangéliumának **prológusa**, amit ő Patmosz szigeti száműzésében kb. 90 éves korában írt. Így hát illő, hogy most rá emlékezzünk!!!

Mivel a 90 évnél kevesebb idő alatt is sok bűnt követhet el az ember, persze nagyon sok jótett mellett: **bűnbánó** énekünkkel bánjuk meg bűneinket: **Kyrie**; **Isten-dicsérő** énekünkkel pedig dicsérjük Istenünket: **Gloria**!

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, aki az idő világába teremtetted az embert, és fejlődőképesnek tervezted, add, hogy ne mondjunk le önmagunkról, amíg csak élünk, mert Te élsz és szeretsz minket örökkön örökké.

Szentlecke János apostol első leveléből (4,7-9. 16b. 19-21)

Szeretteim! Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. Mindaz, aki szeret, Istentől született és ismeri az Istent. Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert Isten a szeretet... Szeretet az Isten: aki szeretetben él, Istenben él, és Isten őbenne... Szeressük tehát Istent, mert Isten előbb szeretett minket. Aki azt állítja: Szeretem az Istent, de felebarátját gyűlöli, az hazug. Aki ugyanis nem szereti testvérét, akit lát, Istent, akit nem lát, hogyan szerethetné? Ezt a parancsot kaptuk tehát tőle: Aki szereti az Istent, szeresse testvérét is!

Ezek az apostol szavai.

Ének: Próféták tüzes parazsa...

Evangelium János evangéliumából (Jn 1, 1-18).

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden ő általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett.

Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.

A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogta föl.

Megjelent egy ember, akit Isten küldött, János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról.

Az igazi világosság, mely minden embert megvilágosít, a világba jött. A világban volt, a világ ő általa lett, mégsem fogta föl őt a világ.

Tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne. Aki nem vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfi akaratából, hanem Istentől született.

Az Ige testté lett, és közöttünk lakott. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be.

János tanúságot tesz róla és nyíltan megvallja: „Őröla mondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én”.

Mindnyájan az ő teljességéből merítettünk, kegyelmet kegyelemre halmozva.

A törvényt Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztussal valósult meg.

Istent sosem látta senki, az egyszülött Isten, aki az Atya keblén nyugszik, ő nyilatkoztatta ki.

Ez János evangéliumának bevezetője.

János, János! A **Lecke** is tőle van, az **Evangelium** is. Az utóbbira nagyon büszke lehetett, mert evangéliumának élére tette, bevezetőként: **prológusként**.

Elgondolkodom azon, hogy miként jutott ide ez a jóember, ehhez a prológushoz, ami nem más, mint egy hellenista zsidó bölcselő **gnosztikus tana**. Hogyan juthatott ide az a János, aki fiatalon találkozott azzal a hús-vér emberrel, aki valóban új életet és új világot hirdetett, és akinek ő „**szeretett tanítványa**” volt?! Keresem a magyarázatot....

1) A két Mester

Jánosnak, a szeretett tanítványnak **két Mestere** is volt. Az egyik szintén János, a **Keresztelő**. Fiatalon ennek a pusztai prófétának a követője volt. Óriási lelkesedéssel követhette őt ez a harcos Zebedeus fiú, akit Jézus később Boanergész=mennydörgés fiúnak nevezet. Tetszhetett neki a harcos próféta, aki meghirdette a fejszével és szórólapáttal érkező Messiást. Aki azt mondta, hogy jön ez a Messiás, Jahwe küldötte, hogy kiirtsa a viperák fajzatait, kivágjon minden korhadt fát és örök tűzre vessen minden ocsút és pelyvát, vagyis aki ily módon teremt majd új világot Izrael földjén.

Aztán jött a másik Mester, a Keresztelő rokona. Ő a **Názáreti Jézus**. Aki maga is beállt a vadember mellé, de később nem felelt meg a Keresztelő várakozásának. Talán éppen a vízbe-merítéskor döbbsen rá ez a Jézus, hogy nem lehet az igazi Isten Jahve, mert a fojtogató, szadista Isten nincsen.

Ez a Mester ki is vált a Keresztelő mozgalmából, és az **Abba**, Atya galamblelkű szelíd prófétájaként elindult országjáró útjára. Mindenkiel jót tévén, a fejsze és kard helyett a megbocsátást hirdette, a hatalom és a vagyonszerzés helyett mások szolgálatát és megegyezését gyakorolta. Mondván, hogy így jön el az **új világ**, az új élet, az Istennek, az **Atyának Országá**.

És akkor ő, a **fiatal János** átállt ehhez a másik prófétához, a Názáreti Jézushoz. Később az evangéliumában azzal nyugtatta magát, hogy a Keresztelő is biztatta, hogy menjen utána, mert ő csak előkészítője volt a Messiásnak. De azért ez a **kettősség** nyugtalaníthatta még 90 éves korában is Jánost, az apostolt.

2) A rejtély

A **Prológus** továbbra is rejtély. Azt meg tudom érteni, hogy egy fiatalember egyszer az egyik prófétáért lelkesedik, máskor a másikért. Még azt is értem, hogy valahogy meg kell nyugtatnia magát, miért pártolt át egyiktől a másikhoz.

Aki valamennyire is ismeri az evangéliumokat, annak egyértelmű, hogy János evangéliuma egészen más, mint Máté, Márk és Lukács evangéliuma. Amíg ez a három evangélium-szerkesztő elsősorban **tényközlő**, addig János már **értelmezi** a Jézus eseményeket és Jézus szavait is.

De hát mi van János értelmezései mögött? Míg Márk evangéliuma legfőképpen a **történeti Jézust** mutatja be, János a **hit Krisztusát** formálja meg írásában, kiemelve, hogy ez a célja az írásának. Csakhogy ezzel a **történetíró teológussá** változik. Miért? Rejtély ez, mert ez a János, aki együtt élt éveket a Názáreti prófétával, hogyan felejtethet el, vagy értékelhet át mindent?! Hiszen saját fülével hallhatta Jézus szavát, hogy „irgalmat akarok és nem áldozatbemutatókat”. Szeretetet és **nem vallást**. Hallotta azt is, hogy Mestere még **Messiásnak** sem engedte nevezni magát, nemhogy **Isten fiának**. Hallotta tőle számtalanszor, hogy ő az **emberfia**, az **ács fia**. De túl a teológián és ideológián ez a János közvetlen közelből, élőben is látta és tapasztalta, amint ez a Jézus példájával és szavával is megmutatta az új életet és az új világ elérésének **erkölcsi** Útját. Hogyan menekülhetett bele ezek után a vallási **áldozatkultusz** és az Isten fiának engesztelő áldozat által való **megváltás** hitébe!? Mi magyarázza az **élet** (erkölcs) helyett a **hittitkokba** (dogmatikába) való menekülést?

3) Magyarázatok

Az egyik magyarázat az lehet, amibe beleborzongok, hogy fiatalkori lobbanékonyságunk után öregkorunkban talán jobban hiszünk az **igazságosztó** harcos Messiásokban? Belátjuk, hogy a szelíd Messiásnak nincs jövője a Földön? Belemenekülünk a **vallás** kínálta megoldásokba? Áldozatbemutatóval lesz jobb élet és jobb világ? Talán a keserű tapasztalat vezet oda, hogy ha mi nem tudunk elérni semmit, majd az **Isten** megtesz helyettünk mindent, csak higgyünk benne? Elég vízzel meglocsolni az ember fejét és mágikus szavakat mondani fölötte, és az illető a pogányból Isten gyereke lesz, a világból pedig új világ: Isten világa?!

Lehet más magyarázat is. János, az evangéliumi följegyzés szerint a főpap rokona, vagy ismerőse volt. Halászfoglalkozása ellenére sem volt **tanulatlan**, és volt kapcsolata a jeruzsálemi elit köreivel, hisz Jézus kihallgatásakor ő vitte be Pétert Annás főpap udvarába.

Jézus halála után úgy tudjuk, hogy Jeruzsálemet elhagyva (67-81) János Asia tartomány fővárosába, a nagy műveltségű **Efezusba** költözött át. Talán itt találhatjuk meg a **vallási** és **filozófiai** rejtélyt János életében.

Röviden: A vallási témában **Pál apostolig** vezet az út. Efezusban Pál megváltás tanát élőben is hallhatta a Pál apostol harmadik missziós útján alapított jézusi közösségben. **Jézus a világ megváltója**, aki a vére árán az egész emberiséget megváltotta.

És itt találkozhatott ennél radikálisabb tannal is: **Alexandriai Philon** zsidó vallásbölcseleő gnosztikus tanításával, a **Logos-tannal**. Mely szerint Jahve a világot egy belőle kiáramló Szóval (**Logos**) teremtette. János számára ez a gnosztikus „**demiurgos**”(köztes lény)-tan alkalmasnak tűnt szeretett mestere még nagyobb felmagasztalására.

János csodálatos **filozófiai remekművet** alkotott a hellenista **Philon filozófiájából**. A **Logosz** ki lehet más, mint az én szeretett Mesterem?! Ő az **Isten emanációja**, kiáradása, aki kezdetben az **Istennél** volt, és aki maga is **Isten**, az **Isten fia**, aki testté lett, és aki közénk jött. Ő a **Világosság**, aki a tulajdonába jött, de a Sötétség nem fogadta őt be. Aki azonban befogadja, aki hisz benne, annak hatalmat ad, hogy maga is Isten fia legyen. Jézus az **Isten fia** nem csak a **Pál** által tanított **Megváltó**, hanem a világ **Teremtője** is.

--- **Testvéreim!** Befejezem azzal, hogy a 90 évesnek mondott öregember, **János apostol** a hagyomány szerint még 10 évig élt, és Patmosz szigeti száműzetéséből visszatért **Efezusba**, és ott halt meg. A „**szeretett tanítvány**” a halála előtt azonban visszatért a **hiedelmek** és **eszmék** világából Jézus igazi mondanivalójához. **Leveleiben** már másról sem írt, csak a **szeretetről**. Sőt, ő fogalmazta meg leveleiben egyértelműen, hogy **Isten maga a Szeretet**.

Feljegyezték az öreg Jánosról azt is, hogy az utolsó éveiben már semmi mást nem tudott mondani tanítványainak, csak ezt az egy mondatot: „**Fiacskáim, szeressétek egymást!**”

Én sem tudok mást mondani vén öregemberként nektek ezen a Bokorújéven: **Testvéreim, szeressük egymást! Ez a mi Jézusunk tanítása!**

